

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Mycologen, waar blijven Uwe bijdragen? — Hoe komt het toch, dat er in dit tijdschrift, (hetzelfde geldt voor „Natura”), waarin voor elk natuurhistorisch onderwerp zoo gaarne een plaatsje wordt ingeruimd, den laatsten tijd weinig of niets over de Mycologie geschreven wordt? Ik heb er eens een aantal afleveringen op nageslagen, maar vond, behalve het jaarlijksche overzicht van de paddestoel-vondsten in ons land, bijeengebracht door Mej. Cool, en enkele mededeelingen van minimale afmeting, de laatste jaren vrijwel niets over dat onderwerp gepubliceerd. Wat zou de oorzaak daarvan zijn? Nu is 't waar, dat er in ons land nog maar betrekkelijk weinig aan de zwammenstudie wordt gedaan, hoewel 't aantal ijverige beoefenaars en belangstellenden gelukkig voortdurend toeneemt; maar zijn er nu zooveel méér ernstige bestudeerders van onderwerpen als Entomologie, Bryologie, Geologie, om maar enkele te noemen, waarover wel geregeld mededeelingen en verhandelingen in De Levende Natuur verschijnen? Ik kan het haast niet gelooven. En dat de Mycologie nu zooveel minder interessant en belangrijk zou zijn, om er over te schrijven, is natuurlijk heelemaal onzin. Integendeel, wat een keur van merkwaardige verschijnselen in 't uitgestrekte zwammenrijk loonen al niet, ieder op zich zelf, de moeite van het beschrijven; hoeveel belangrijke gebeurtenissen en eigenschappen betreffende het leven der hoogere en lagere zwammen wachten nog niet op een verklaring en zijn daardoor alleen al een publicatie waard; welk een onbegrensd terrein ligt er niet voor snuffelaars en onderzoekers van elken leeftijd, braak, die eens wat meer te weten willen komen over allerlei nog min of meer duistere kwesties, als, om maar eens een greep uit de vele te doen: de mutueele symbiose tusschen zwam en phanerogamen, de al of niet zuiver parasitische levenswijze van vele soorten, de voorkeur van vele paddestoelen voor bepaalde bodembestanddeelen, kwalitatief en kwantitatief; de nog steeds voortdurende strijd over de meer of mindere giftigheid van verschillende soorten; de neiging van vele species tot het vormen van kleur-, vorm- en groeivariaties, tot monstrositeiten en nog vele andere,

En het is toch werkelijk ook niet noodig, om steeds met wat nieuws voor den dag te komen. Afgezien van de groote moeilijkheden, die zich bij dieper gaande onderzoekingen en studies op dit gebied voordoen en eigenlijk alleen door hen, die tijd noch kosten behoeven te sparen, kunnen worden overwonnen, zijn toch ook de reeds bekende verschijnselen en eigenschappen, zoo mogelijk weer eens uit een ander gezichtspunt bekeken of anders geïnterpreteerd, een bespreking ten volle waard. Al was 't alleen maar, om de belangstelling, die toch zeker wel bij vele natuurliefhebbers aanwezig is, wat aan te wakkeren en vooral wat meer productief te maken.

Want het is toch ook heusch niet de bedoeling, dat alles, wat hier in Nederland op Mycologisch gebied, vooral dank zij de Mycologische Vereeniging, wordt gedaan, alleen en uitsluitend aan de leden daarvan bekend zal zijn. Ook de niet-leden moeten wat te weten komen van dat werk en als de Mycologie in het algemeen en de Mycologische Vereeniging in het bijzonder daar nog niet eens wel bij zouden varen, dan moet ik mij toch al erg vergissen.

Ongetwijfeld doen we er geen goed aan, zoo, buiten eigen kring, steeds te blijven zwijgen over wat, ons Mycologen, zoo na aan het hart ligt. Integendeel lijkt 't mij wel zeer gewenscht met onze liefhebberij wat aan den weg te timmeren, wat meer reclame te maken, als ik het zoo eens noemen mag, voor de verschillende interessante Mycologische vraagstukken, die een plaats in de rij der belangrijke biologische verschijnselen volkomen waard zijn.

We behoeven ons werkelijk niet te schamen, dat onze belangstelling uitgaat naar de zwammen en we trekken ons toch allerm minst wat aan van de door velen nog zoo volhardend geuite schampere opmerkingen aan ons adres, waarin verschillende combinaties met 't woord „zwam” zoo rijkelijk en vernuftig worden te pas gebracht. „Laat ze maar zwammen” moet ook onze leus zijn!

Mycologen en Mycologen in wording, ieder, die zich in meer of mindere mate met de zwammenkunde bezighoudt, allen natuurlijk lezer van dit tijdschrift, laat ik hierbij een beroep mogen doen op Uw kennis, Uw opmerkingsgave en Uw schrijftalenten. Laat nu

zien, dat onze „manie” een plaats in de geschriften der Natuurlijke Historie waard is. Publiceert Uwe vondsten, Uwe op- en aanmerkingen, de resultaten van Uwe zwerf- en onderzoekingstochten. Zoo gaarne gaf ik zelf het voorbeeld, indien ik niet wist, dat zooveel van U meer kennis en beter stijl bezaten. Laat U niet weerhouden door den twijfel, of Uwe mededeelingen wel belangrijk genoeg zullen zijn. Indien Ge ze voor U zelf van belang vindt, kunt Ge ze gerust voor een ander ook belangrijk vinden. Uw moeite en tijd zullen niet tevergeefs gebruikt zijn, want U bewijst er de Mycologie in het algemeen en hare beoefenaars in het bijzonder een dienst mee.

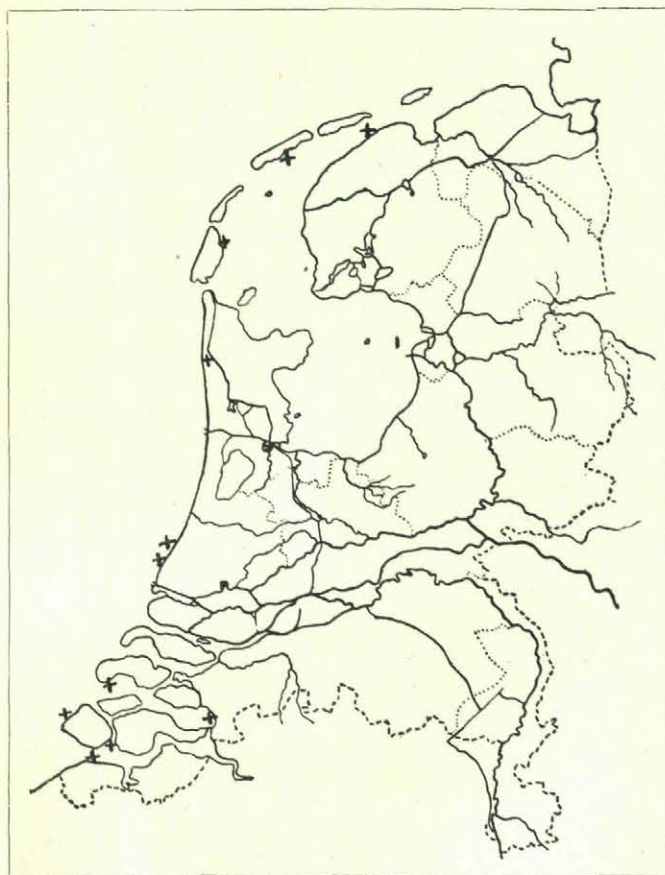
Amsterdam, Dec. '25.

G. D. SWANENBURG DE VEYE.

Retusa obtusa (Mont.), het Obliëhoortje. Het Comité ter Bestudeering van de Mollusken-fauna van Nederland ontving dezer dagen van den Heer J. G. Sloff uit Bergen

op Zoom twee monsters van *Retusa obtusa* (Mont.) door hem *levend* verzameld op Texel benoorden Oosterend en tusschen Kraaiberg en Borgvliet bij Bergen op Zoom.

Deze vondsten zijn voor de kennis van onze Mollusken-fauna van bijzonder belang, omdat hiermee *voor het eerst* met zekerheid bekend werd, dat dit slakje aan de Nederlandsche kust leeft.

Verspreiding van het Obliëhoortje in Nederland.

Retusa obtusa (Mont.).
6 × vergroot.

Tot voor korten tijd kenden wij slechts leeg schelpjes, afkomstig uit de gemeenten, die hierbij op een kaartje zijn aangegeven: Texel, Terschelling, West-Dongeradeel, Schoorl, 's-Gravenhage, Loosduinen, Goedereede, Domburg, Nieuwen Sint-Joosland, Hoofdplaat, Bergen op Zoom.

Het is dus in de eerste plaats te verwachten, dat er in de toekomst van een aantal dezer vindplaatsen ook nog wel eens levende obliëhoortjes bekend zullen worden.

De dieren leven op de slikken, die bij eb droog vallen, in brak water.
October 1925.

TERA VAN BENTHEM JUTTING.

Late ontpopping. — Eind September ving ik een rups van *Vanessa atalanta*, die eenige dagen daarna begon te verpoppen. De temperatuur was gunstig en de vlinder zou, zooals